

Raina to zkouší znovu

Jane Choateová

(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Raina si znovu přečetla letáček vyvěšený ve škole. Literární soutěž: Vyhrajte výlet do New Yorku!

Byla to soutěž pro žáky z mnoha škol z regionu. Raina si představila, jak je v New Yorku, kolem ní se tyčí mrakodrapy a poblíž vidí sochu Svobody. Moc tam chtěla jet!

„Měla by ses přihlásit,“ řekla

„Toto bylo naposledy, co jsem zkusila něco nového,“ řekla Raina.

Sydney. „Umíš psát nejlépe z celé třídy!“

Sydneyina slova dodala Raině odvalu. O psaní literárních esejí toho moc nevěděla. Ale chtěla to zkusit.

Po vyučování seděla Raina u svého stolu. *Ťuk, ťuk, ťuk.* Klepala tužkou do papíru a přemýšlela nad svými nápady. Nakonec začala psát.

Trvalo jí celý týden, než esej dokončila. Ale pak se s malou pomocí od maminky konečně cítila připravená poslat svou esej do soutěže.

Uplynulo několik týdnů.

Raina s napětím čekala, kdo vyhraje. Možná už brzy pojedou do New Yorku!

„Do soutěže se přihlásilo přes sto žáků,“ řekl pan učitel Wright před celou třídou. „Děkuji vám všem, kteří jste se do literární soutěže zapojili.“

Raině se napětím rozbušilo srdce.

„Ačkoli nikdo z našich žáků soutěž nevyhrál, Raina

se umístila mezi pěti nejlepšími ze všech. Blahopřejeme, Raino,“ řekl pan učitel.

Raina se usmívala, když jí spolužáci tleskali. Ale uvnitř se mračila. Být v první pětce nebylo tak dobré jako vyhrát. Její sen vidět New York se rozplynul.

Když Raina přišla domů, zhroutila se do židle v kuchyni u svých rodičů. „V té soutěži jsem prohrála,“ řekla. „To bylo naposledy, co jsem zkusila něco nového. Budu dělat jenom to, v čem vím, že jsem dobrá.“ Zakryla si hlavu rukama.

„Mrzí mě, že jsi nevyhrála. S maminkou jsme na tebe moc hrdí, že jsi se tak snažila,“ řekl tatínek. Posadil se vedle Rainy. „Vzpomínáš si, jak jsem byl před pár lety bez práce?“ Raina přikývla. „Ucházel jsem se o spoustu pracovních míst a nikde mě nepřijali,“ řekl tatínek. „Byl jsem hodně zklamaný.“

Raina zvedla hlavu. „Vážně?“

Tatínek přikývl. „Ale nevzdal jsem to. Po dlouhé době jsem našel práci, která byla dokonalá. Ale kdybych se přestal snažit, nikdy bych ji nenašel.“

Maminka pohladila Rainu po zádech. „Víš, kolik článků posílám do různých časopisů?“ zeptala se. „A víš kolik z nich už odmítli? Ale nesmím to vzdát, pokud chci, aby moje články zveřejnili. Psaní je pro mě důležité, a proto se stále znovu snažím.“

Raina si vždycky myslela, že její rodiče jsou dobří ve všem, co dělají. Nikdy si neuvědomila, že i oni se setkávají s neúspěchy. Byla sice pořád smutná, ale připadalo jí hloupé, už nikdy nezkusit nic nového. To si pro ni Nebeský Otec určitě nepřeje. Raina se rozhodla, že to nevzdá. Může toho vyzkoušet více, dokonce i něco, co jí nepůjde hned dobře.

„Myslím, že se příští rok do soutěže přihlásím znovu,“ řekla Raina. Prohra v soutěži nemusí znamenat konec jejích snů.

Raina šla ke svému stolu a vzala si do ruky tužku. Psaní ji docela bavilo. *Ťuk, ťuk, ťuk.* Tak co dalšího by mohla napsat? ●

„Pán má rád úsilí, protože úsilí přináší odměny, které bez něj nelze získat.“

President Russell M. Nelson, citován v proslovu sestry Joy D. Jonesové „Zvláště vznešené povolání“, *Liahona*, květen 2020, 16.